

תת"ע 187/05/13 - מדינת ישראל נגד מחמד אבו עבד

בית משפט השלום לתעבורה בירושלים

4 בספטמבר 2014

תת"ע 187-05-13 מדינת ישראל נ' אבו עבד

בפני כב' השופטת מרים קסלסי
בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

מחמד אבו עבד

הנאשם

ע"י ב"כ עוה"ד קישוואי

גזר דין

העבירה - נהיגה בלתי מורשית

1. הנאשם בן 20 בעת ביצוע העבירה, הורשע על סמך הודאתו בנהיגה ביום 17/4/13 בשעה 10:15 בכביש בינעירוני, מבלי שהוציא רישיון נהיגה כלל.

עברו של הנאשם

2. העבירה מיום 17/4/13 היא הראשונה, אולם בעת שהיה תלוי ועומד האישום בהליך זה הספיק הנאשם לעבור אותה עבירה פעם נוספת - ביום 6/6/13. שם נדון למאסר על תנאי למשך 6 ח', פסילה בת 3 ח' ופסילה על תנאי. (פ"ל(מרכז) **2339-06-13** מיום 17/6/13)

חומרת העבירה ומתחם הענישה

3. נהיגה בלתי מורשית היא החמורה מבין העבירות הדומות שהן נהיגה בזמן פסילה וללא רישיון נהיגה בתוקף, מהטעם כי כישורי הנאשם לנהוג כלל לא נבחנו והסכנה הפוטנציאלית להתרחשות תאונת דרכים גדולה. הפסיקה הנוגעת לנהיגה בזמן פסילה וללא רישיון נהיגה בתוקף, חלות גם על נהיגה בלתי מורשית, דהיינו, מדובר בעבירה חמורה שהעונש ההולם הוא מאסר. מתחם הענישה נע בין מאסר על תנאי למאסר בפועל של שבועות וחודשים, תלוי בתדירות ביצוע העבירה ובקיומם של תנאי מאסר ברי הפעלה.

טיעוני הצדדים לעונש

4. המאשימה ביקשה להשית על הנאשם מאסר בפועל, מאסר על תנאי, פסילה, פסילה על תנאי וקנס. מנגד, הסניגור ביקש להימנע ממאסר בפועל, באשר מדובר בבחור מתחת לגיל 21

5. בשל גילו הצעיר מצד אחד ומנגד היות העבירה החוזרת ואישיותו הבלתי מעוצבת באופן נורמטיבי, מצאתי כי יהיה זה ראוי לשלוח אותו למאסר בדרך של עבודות שירות, במקביל נשלח הנאשם גם לתסקיר שירות המבחן כמצווה בחוק. הדחייה במתן גזר הדין נועדה גם לבדוק האם הנאשם הצליח להסיר המחדל ולהציג רישיון נהיגה בתוקף. ואכן במועד השימוע של גזר הדין הוצג רישיון. הנאשם הצהיר כי אינו מעונין לבצע עונש בדרך של עבודות שירות.

תסקיר שירות המבחן

6. מתוך התסקיר עולה כי מדובר בבחור צעיר בעל יכולות קוגניטיבית וביטוי טובות, אולם הוא נוטה להמעט ממשמעות קיומה של מערכת חוקים ובמצבי לחץ פועל מתוך נורמת הנהגות שוליות, כשהוא מתקשה לתכנן את מעשיו ולצפות השלכותיהם. הנאשם הביע רצון לשנות התנהגותו, אולם בשלב זה מדובר בהצהרת כוונות בלבד ולכן המלצת שירות המבחן להשית מאסר על תנאי וקנס וצו מבחן, אינה מקובלת עלי, בהיות עונשים אלו ערטילאיים ונעדרי חומרה מעשית ממשית ועכשווית. הנאשם זקוק לעונש מוחשי שיהיה בו כדי להרתיעו.

גזר הדין

7. לאחר ששמעתי טיעוני הצדדים ולאור התסקיר והאמור לעיל, אני מוצאת כי העונש הראוי לנאשם זה הוא מאסר קצר מאחורי סורג ובריח.

אשר על כן אני דנה את הנאשם לעונשים הבאים:

· **אני דנה את הנאשם למאסר למשך 5 ימים.** הנאשם יתייצב לריצוי מאסרו ביום 7/10/14 שעה 8:00 במגרש הרוסים.

· **אני דנה את הנאשם למאסר בן 4 חודשים וזאת על תנאי למשך שלוש שנים,** אם יעבור על הוראות סעיף 10 א' ו/או 67 לפקודת התעבורה תשכ"א-1961, שעניינם נהיגה בפסילת רישיון או נהיגה ללא רישיון נהיגה בתוקף.

· **לפנים משורת הדין, ובשל כך שהוציא רישיון נהיגה ועל מנת שלא יחזור לבצע עבירות דומות, איני משיתה עליו פסילה, על אף שהייתי אמורה לעשות כן, שכן בעת שנהג היה בלתי מורשה.** (אגדיל את גובה הקנס כאיזון).

· **אני פוסלת את הנאשם מלקבל או להחזיק רישיון נהיגה למשך 9 חודשים וזאת על תנאי למשך 3 שנים.**

· **אני דנה את הנאשם לתשלום קנס בסך ₪ 2,000** או 4 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב-5 תשלומים חודשיים שווים החל מיום 20/10/14.

הודעה לנוכחים הזכות לערער על גזר הדין תוך 45 יום.

עמוד 2

ניתן היום, 4 בספטמבר 2014, במעמד הנוכחים.